

Al verhuis je honderd keer, er is vaak iets dat je nooit achter zal laten. Voor de een is dat een bord, voor de ander een bank. Kunstenaar William van de Velde uit Groningen is verliefd op zijn knuffelbank.

TEKST SHYRA HUETING | FOTO PETER WASSING

Warmte van de knuffelbank

William is een man van staal. Hij houdt van vuur. Is creatief. En hij heeft handen die alles kunnen maken wat zijn hoofd bedenkt. Een knuffelbank bijvoorbeeld, maar dan wel eentje die je echt een warm gevoel geeft. Onder de eikenbomen van zijn domein staat zijn creatie rokend en uitnodigend klaar. We gaan lekker zitten, buiten, op de knuffelbank waarvoor hij zijn inspiratie in Finland vond. De knuffelbank is een zitmeubel en houtkachel in één. Dankzij een slim systeem waarbij de rook een paar keer door de bank wordt geleid, kun je met een enkel houtblokje de gehele bank verwarmen. Heerlijk! Jammer dat het niet vriest.

„Ik maakte altijd al vuurkorven. Toen is het een stapje verder gegaan. Als je rond een vuur zit, blijft je rug koud blijft. Toen bedacht ik dat het fijn zou zijn om het om te draaien. Ik wilde het vuur rónnd de mensen brengen. Zo is uiteindelijk een object ontstaan, waarin je onderin hout kunt stoken dat het zitgedeelte verwarmt. „Ik doe hem nooit weg, maar ik verhuur hem wel. Ik verwarm mensen, bijvoorbeeld bij evenementen als de Groninger Winter Welvaart in de kersttijd”, vertelt William, over dit prachtige voorbeeld van de toegepaste kunst die hij maakt. Wie wil, kan een knuffelbank bestellen in elke gewenste maat en dan gaat William aan de slag.

William is geboren Parijs en opgegroeid in de Pyreneeën. Daar leerde hij het ambacht van carrossier, metaalbewerker. Dankzij een verliefdheid van zijn broer belandde hij in 1996 in Groningen, waar hij een baan als scheepsrestaurateur vond. „Alles wat daar overbleef, gebruikte ik voor mezelf. Ik wilde iets met afval en ijzer gaan doen, toegepaste kunst. In 2001 heb ik mijn bedrijf Kunstboer opgericht. Net zoals je een melkboer of een ijzerboer hebt, wilde ik een kunstboer zijn. Laagdrempelig, geen elitaire kunst in dure galeries.” Sindsdien toont hij zijn werk onder meer op festivals en evenementen.

William woont met zijn vrouw Karen en zoon Padouk in een paradijselijk stukje stad.

Verscholen tussen dure nieuwbouw en nieuwe natuur heeft hij creatieve tiny houses gebouwd op eigen grond van een tuinhuisencomplex. Ze zijn toegerust met bijzondere vondsten, zoals houtkachels die via de muur naar binnen steken, maar buiten worden gevuld met hout. Zo vreten ze binnen geen zuurstof, en dat scheelt, in zo’n tiny house. De tuin rondom is prachtig en staat - behalve met groente, bloemen en fruit - vol toegepaste kunst. Een bijenhotel bijvoorbeeld, een ijzeren cactus in pot en een hazenobject dat zowel dood als leven uitdrukt.

Binnen is het niet groot. Je moet niet veel spullen hebben, als je zo wilt leven. Maar dat heeft William ook niet. Hij leeft met weinig. Zijn kleren krijgt hij meestal. Hij geeft er geen geld aan uit. Door het werk zijn ze toch zo weer stuk. „Ik loop altijd achter de mode aan. Die is nu wijd, dus draag ik strak”, vertelt William. Wat voor anderen afval is, daar kan hij altijd nog wel wat mee. Recycling, daar gelooft hij in.

• kunstboer.nl

William is 4 december te zien in de documentaire *Vrije geesten*, met Dennis van de Geest (SBS 6).